

מ"ת 8217/12/14 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו קרינאת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 8217-12-14 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת(עציר)
תיק חיצוני: 568235/2014

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אמיר אבו קרינאת (עציר) ע"י ב"כ ע"ד קרן ישועה

החלטה

בפני בקשה של המדינה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, זאת במסגרת בקשה לעיון חוזר, לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגת רכב בעודו פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וכן נהיגה ברכב כאשר רישיון נהיגתו אינו תקף ולאחר שלכאורה הפר את תנאי שחרורו.

בהתאם לנתוני הבקשה טוענת המדינה כי המשיב אשר שוחרר בתנאים של מעצר בית מלא ובפיקוח של אחד משני ערבים, הפר את תנאי שחרורו.

בהתאם לתיק החקירה אשר הוגש לעיוני, מציין שוטר אשר הגיע למתחם המגורים של המשיב, כי זה לא נמצא במקום, ולאחר שיחה עם קרוב משפחתו, נראה המשיב כאשר הוא צועד בשטח הפתוח שמאחורי ביתו, במרחק של כקילומטר ממנו, לבדו, וכאשר התקרב לשוטר, החליט זה לעוצרו בשל הפרה לכאורית של תנאי שחרורו.

ב"כ המשיב טען כי במקום שהו שני שוטרים, כאשר אחד מהם לא רשם דבר, מזכרו של השוטר אשר תאר את תיאור ההפרה לכאורה, אינו חתום ולמעשה אין אינדיקציה ברורה להפרה מטעם המשיב.

עוד נטען כי המשיב יצא מביתו לצורך עשיית צרכים בשדה הפתוח וכי פעולה זו הייתה במתחם ביתו לגביו אין אינדיקציה של מיקום מדויק.

בשולי הדברים, וגם אם ייקבע כי הייתה הפרה מטעם המשיב, הרי שאין הצדקה לאור רף חומרת ההפרה כי המשיב יאסר מאחורי סורג ובריח.

יש הצדקה לשיטת ההגנה לאשר חלופות חדשות ובכלל זה מיקום מעצר בית חדש וערבה חדשה (אמו של המשיב - אשר נחקרה בפני בבית המשפט).

דין והכרעה -

קריאה של תיק החקירה אשר הוגש לעיוני מראה כי רס"ל שי קורסיה ערך למשיב דוח עיכוב (מסמך אשר חתום וערוך על ידו בחתימתו). לדוח זה נלווה מזכר המהווה בעיני חלק בלתי נפרד מדוח העיכוב, או לפחות המשך של אותה הפעולה המשטרית, שם מתאר השוטר את מהלך המפגש שלו עם המשיב.

צודק ב"כ המשיב כי ראוי היה שגם מזכר זה היה חתום עם שם השוטר, אך אין בעיני בליקוי טכני זה, כדי להפוך את הפרשה לנעדרת ראיות לכאורה. שכל ישר והיגיון מחייב מסקנה אחת ולפיה המדובר במזכר המשך של השוטר לדוח העיכוב.

מזכר זה מתאר באופן חד משמעי את המשיב כמי שמצוי מחוץ לביתו, ללא איש מהערבים לצדו כאשר הוא פוסע במרחק של כקילומטר מביתו.

המדובר בהפרה חד משמעית של תנאי השחרור כפי שנקבעו על ידי ביום 15.1.15.

אני קובע כי בידי המדינה ראיות טובות לכאורה להפרת תנאי השחרור של המשיב.

העובדה כי נכח במקום שוטר נוסף (אם אכן היה כזה) אינה מעלה ואינה מורידה לשלב משפטי זה.

המדובר בטענה שתהיה לה אולי נפקות עת ישמע תיקו העיקרי של המשיב.

המדינה הציגה במסגרת תיק החקירה תיק מב"ד נוסף שהוא תולדה של הפרת תנאים נוספת אותה ביצע המשיב בפרשה זו ממש.

כתוצאה מאותה ההפרה הלאורית, הוגש כנגד המשיב כתב אישום בבית משפט השלום, וזה ממתין לבירור דין (לשלב הקראה) בפני כב' השופט ליבדרו.

עיון בתיק חקירה זה, מראה כי גם באותה הפרשה יש כנגד המשיב ראיות לכאורה לפיהן ביצע עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ב"כ המשיב סבר כי הפרת המשיב את תנאי שחרורו בפרשה זו מוטלת בספק ומצויה לכל היותר ברף קל של חריגה מהוראות בית המשפט.

אני סבור באופן הפוך לעמדת ההגנה כי התנהגות המשיב עת שהה לכאורה כקילומטר מביתו ללא אחד הערבים, מהווה הפרה בוטה וחד משמעית של תנאי השחרור שלו.

כאשר נדרש בית המשפט להחלטה מסוג זה, ניצבת שאלת יכולת מתן האמון במשיב במרכז הדיון.

גם אם יוצגו בפני בית המשפט ערבים נעדרי עבר פלילי המביעים נכונות פיקוח מלאה במיקום מעצר בית השונה מביתו של המשיב, עדיין יידרש מצב של אמון בסיסי במשיב לפיו ניתן יהיה לשחררו בתנאי החלופות המוצעות מבלי שהדבר ייצר סיכון בלתי סביר לציבור.

בית המשפט העליון פסק בבש"פ 2227/08 **טראד גריפאת נ. מדינת ישראל** את הדברים הבאים מפי כבוד השופט דנציגר:

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלנגד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כמו כן נשיאת בית המשפט העליון דאז החליטה בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל** את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

יחד עם זאת, ועל אף פסיקה זו, הבהיר בית המשפט העליון כי במקרים מתאימים בהם רף המסוכנות חריג או מקרים בהם יכולת בית המשפט לתת אמון, היא מזערית, ניתן ואף צריך להורות על מעצרו של אדם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בעניין עמדה זו של בית המשפט העליון אפנה להחלטות הבאות:

בש"פ 2433/12 יהודה ניסים נגד מדינת ישראל

בש"פ 2173/12 גמאל אל גניני נגד מדינת ישראל

בש"פ 8563/09 חלילי אגבריה נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת חלילי)

בפרשה שבפני, ולאור הפרות המשיב את תנאי שחרורו, יכולתו של בית המשפט לתת אמון במשיב עצמו מצומצמת מאד.

המשיב הוכיח בהתנהגותו (לפחות פעמיים) כי אין הוא מכבד את החלטות בית המשפט ואין הוא מציית לצו ברור האוסר עליו לצאת מביתו.

הוכח גם כי הערבים אשר נקבעו לפקח על המשיב אינם מפקחים כראוי, לא צמודים למשיב ולא דווחו בזמן אמת על הפרת תנאי השחרור על ידי המשיב.

במהלך הדיון שבפני, הודיע ב"כ המשיב כערבה את אמו של המשיב וכן הוצע להחליף את מיקום מעצר הבית לבית אמו של המשיב.

לאחר ששמעתי את האם במענה לשאלות התובעת, נחה דעתי כי אין המדובר בערבה אפקטיבית.

אמו של המשיב היא אשר הוציאה את המשיב מביתה וביקשה להרחיקו ממנה עקב התנהגות של המשיב.

אין זה סביר בעיני כי המשיב ישמע להוראות אמו, ויותר בלתי סביר בעיני כי אמו תדווח על הפרות של המשיב באופן בו תסגירו לידי משטרת ישראל.

גם מיקומו של מעצר הבית בבית האם הממוקם בפזורה ללא כל יכולת התקנה של אזוק, נמצאת על ידי בלתי סבירה לאיון המסוכנות.

נוכח מידת האמון המזערית שיכול בית המשפט לתת במשיב עצמו, אין אני סבור כי יש בחלופות אשר הוצעו בכדי לאיין את מסוכנותו הספציפית של המשיב על רקע הפרות העבר.

אני קובע כי בשלב זה לא הוצגה לבית המשפט חלופת מעצר מאיינת מסוכנות וכן אני מורה בזאת על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בשולי החלטתי, אני קובע כי ככל שתמצא ההגנה מיקום מעצר בית המאפשר כתובת מסודרת עם יכולת להתקנת אזוק אלקטרוני, וככל שיוצגו שני ערבים שאינם קרובי משפחה מדרגה ראשונה ושניהם נעדרי כל עבר פלילי, וככל שיוכל המבקש להציג יכולת של הפקדה כספית ראויה, תהיה בעיני הצדקה להגשת בקשה לעיון חוזר על יד ההגנה. בשלב זה,

כאמור לעיל, אין בחלופות המוצעות כדי לאיין המסוכנות הספציפית של המשיב ואני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

ניתנה היום, ח' שבט תשע"ה, 28 ינואר 2015, בהעדר
הצדדים.